

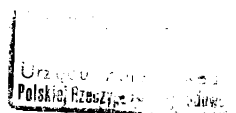
10 sierpnia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F42C 19/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 10120.

Kl. 72 i 3.

Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Zapłonnik.

Zgłoszono 3 stycznia 1927 r.

Udzielono 7 marca 1929 r.

Pierwszeństwo: 2 stycznia 1926 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zapłonnik zabezpieczony od przebicia go przez gazy spłonki, przyczem urządzenie to, mimo że zamknięte, wyróżnia się wielką czułością, którą osiąga się przez to, że dno zapłonnika posiada w miejscu styku jego z tłokiem 3 wydrążenie 1 o znacznej średnicy, jak to widać na rysunku. Umożliwia to, nawet przy dość znacznej grubości dna 2 zapłonnika, łatwe odkształcenie tego ostatniego, a tem samem i przesunięcie tłoka 3. O występ 5 tłoka 3 opiera się powłoka spłonki. Spłonka ta posiada sprzężone z jej pokrywą kowadełko 6, co po pierwsze ułatwia składanie zapłonnika, a po drugie powoduje bardzo

dokładne działanie, ponieważ kowadełko zostaje bezpośrednio wtłoczone w zapalnik przy jego wytwarzaniu. Przednia część powłoki spłonki wchodzi w śrubę zamykającą 7, o której wewnętrzne obrzeże 8 opiera się wspomniana powłoka.

Wybuch spłonki, zachodzący przy uderzeniu iglicy o spłonkę, rozszerza jej powłokę, która wciska się szczelnie nietylko do ścianek komory tłoka 3, lecz również i do ścianek śruby 7 i zapobiega przez to bezpośredniemu zetknięciu się gazów z dnem zapalnika, na które działa tylko tłok 3 i które jest zabezpieczone zamkiem 9 działa.

Zelety tego zapłonnika są następujące:

